

شنبه 12 مهر 1399 - 14 صفر 1442 - 13 اکتبر 2020

هجرت حضرت امام خمینی(ره) از عراق به کویت تحت فشار رژیم بعثی عراق (1357 ش)

هجرت حضرت امام خمینی(ره) از عراق به کویت تحت فشار رژیم بعثی عراق (1357 ش)، پس از تبعید امام خمینی(ره) به نجف، ایشان باز هم فریادهای حق و ظلم و ستم را علیه رژیم، از طریق سخنرانی، ارسال پیام و های کتبی و شفاهی به گوش ملت ایران می‌رساندند و بدین وسیله ماهیت بیدادگری و فساد و وابستگی رژیم را افشا و آشکار می‌ساختند. امام در حوزه علمی نجف به تدریس فلسفه سیاسی حکومت اسلامی، تحت عنوان ولایت فقیه، همراه با دروس فقه و اصول پرداختند و شاگردانی برجسته و هم‌فکر تربیت کردند. ثمره مجموعه این فعالیت‌ها، باعث آگاهی و رشد سیاسی روزافزون همه اقشار، اعم از تحصیل‌کرده‌ها، روحانیان، بازاری‌ها، شهری‌ها، روستایی‌ها و... گردید. از این رو، رژیم طاغوتی ایران، با اعزام هیئتی به بغداد و مذاکره با مقامات عراقی، خواهان ایجاد محدودیت برای امام بود. تا آنجا که منزل ایشان در نجف، در دوم مهر 1357 ش توسط نیروهای امنیتی عراق محاصره شد و رفت و آمدها، محدود و کنترل گردید. پس از این که دولت بعثی عراق، رهبر کبیر انقلاب اسلامی، حضرت امام خمینی را از فعالیت‌های سیاسی و مذهبی بر ضد رژیم شاه در کشور عراق منع کرد، ایشان نجف را به قصد اقامت در کشور کویت ترک نمود. اما دولت کویت برای حفظ روابط خود با رژیم شاه از ورود امام به این کشور جلوگیری کرد. بنابراین امام پس از توقفی کوتاه در مرز

بصره، به بغداد رفته و روز دیگر عازم پاریس شدند. شهادت "محمد بن ابی بکر" از یاران امام علی(ع)، در مصطفی‌معامه (38 ق) محمد بن ابی بکر ابن ابی قحافه، یکی از یاران وفادار امام علی(ع) بود که مادرش، اسماء دختر عُمیس پس از ابوبکر با امام علی(ع) ازدواج کرد. او از کودکی در دامان امام علی(ع) تربیت شد و به شایستگی، مهر علی در دلش جای گرفت. از این رو، وی از حواریون و اصحاب خاص آن حضرت شد و مورد عنایت ویژه‌ی امام قرار داشت. محمد در جنگ جمل در رکاب امیرالمؤمنین بود که از جانب امام به حکومت مصر انتخاب شد. اما مردم مصر از در نیرنگ با او وارد شده و در این هنگام، سپاه معاویه به فرماندهی عمروعاص بر مصر تاخت در حالی که مردم مصر، علیه او شورش کردند. جنگ شدیدی روی داد تا این که لشکر محمد بن ابی بکر رو به ضعف نهاد. سرانجام، محمد دستگیر و به فجیع‌ترین وجهی به شهادت رسید. او علاوه بر شجاعت و شهامت زایدالوصفی که داشت، از علم و درایت و فهم و فراست و زهد و عبادت فوق‌العاده‌ی برخوردار بود. امیرالمؤمنین علی(ع)، چون خبر شهادت محمد بن ابی بکر را شنید، سخت بی‌تابی نمود و چندین بار در خطبه‌های خویش، وی را به این صفات می‌ستود.

تولد "ملاحمد محسن فیض کاشانی" محدث، عالم و مفسر بزرگ مسلمان (1007 ق) ملاحمد محسن بن شاه مرتضی کاشانی، حکیم، محدث، مفسر، متکلم، عارف و شاعر در کاشان متولد شد. او پس از فراگیری دوره‌ی مقدمات، از محضر دو استاد بزرگ عهد خود در شیراز به نام سید ماجد صادقی بحرانی و ملاصدرای شیرازی بهره گرفت. ملاحمد محسن کاشانی پس از مدتی به تشریف دامادی ملاصدرا رسید و عنوان فیض را برگزید. تألیفات او را تا 200 اثر ذکر کرده‌اند که از مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به تفسیر صافی، نوادر الاخبار، الوافی، الانوار و الاسرار و کتاب علم الیقین اشاره کرد. هم‌چنین ملاحمد باقر مجلسی (صاحب بحارالانوار)، سید نعمت‌الله جزایری، قاضی سعید قمی، ملاحمد صادق و... و ده‌ها عالم فاضل، از جمله شاگردان فیض کاشانی می‌باشند. ملاحمد محسن در 1091 ق در 84 سالگی در کاشان بدرود حیات گفت و در همان شهر به خاک سپرده شد.

آغاز تهاجم استعمار ایتالیا علیه کشور بی‌دفاع حبشه و تصرف آن (1935م) استعمار ایتالیا از سال‌های پایانی قرن نوزدهم میلادی، قصد تصرف نواحی شرقی آفریقا را دنبال می‌کرد و با این هدف، ایتالیایی‌ها بارها به خاک حبشه تجاوز کرده و باعث اختلافاتی شده بودند. در سال 1887م ایتالیا که به خاک حبشه تجاوز کرده بود شکست خورد و وادار به عقب نشینی شد. در سال 1917م اختلاف میان ایتالیا و حبشه شدت گرفت تا جایی که در سال 1935 به جنگ تبدیل شد. این جنگ که به دستور موسولینی، دیکتاتور فاشیست ایتالیا در سوم اکتبر 1935م آغاز شده بود. در نهایت، به پیروزی ایتالیا انجامید و حبشه به تصرف ایتالیایی‌ها درآمد. از این زمان دوران استعمار ایتالیا بر حبشه آغاز شد و تا سال 1941م به درازا کشید. در سال 1941م و در جریان جنگ جهانی دوم، ارتش انگلستان، ایتالیایی‌ها را از حبشه بیرون راند و امپراتور حبشه که در سال 1935م کشور را ترک کرده بود به میهن بازگشت.